

kan man ikke lønne dem højt, bevares, saa maa Lønnen naturligvis nedad — som det ærede Medlem siger med en af de brillante Haandbevægelser, han er i Besiddelse af. Og Konklusionen var den, at det er gavnligt at have en højt lønnet Dommerstand, men bevares; kan Samfundet ikke bære det, maa vi naturligvis nedad med Lønningerne. Jeg kan ikke faa ind i mit Hoved, at der i den Henseende skal være Forskel paa at omtale Arbejderstanden og Dommerstanden. Det er for mig eet, de er Borgere i vort Samfund, og man har at bruge samme respektfulde Ord, enten det gælder nedad eller opad. Naturligvis er Dyrtidstillæget til de lavere Klasser højere end til de øverste, ellers vilde de lavere Klasser simpelthen være sultet ihjel, og saa havde det ærede Medlem Hr. Pürschel ingen at dømme, saa vilde han være blevet arbejdsløs, og saa skulde ogsaa han ind under en Arbejdsløshedskasse.

Endvidere talte det ærede Medlem Hr. Pürschel om Retfærdigheden i Samfundet. Ja, Retfærdighed i vort Samfund er for mig dette, at Samfundet sørger for, at alle kan leve menneskeværdigt, ogsaa Dommerne, ogsaa det ærede Medlems Standsfæller, men ogsaa Arbejderklassen.

Til det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen vil jeg blot sige dette, at hvis det, han omtalte, ikke var et Fantasifoster, men hvis virkelig den Tankegang bredte sig i vort Samfund: blæse være med Arbejde, bare henvende sig til offentlige Kasser, saa er jeg enig med ham i, at der var gaaet noget tabt. Men jeg benægtede, at den Følelse fandtes i vort Samfund, det var kun et Fantasifoster, som var sprunget ud af det ærede Medlems Hjerne. Det ærede Medlem mindede mig stærkt om Ridderen af den bedrøvelige Skikkelse, for han kæmpede mod et Foster, han havde skabt i sin egen Hjerne, og som ikke hørte Virkeligheden til. Maa jeg endnu blot sige, at jeg ønskede ikke at faa Oplysning om den anden Sag, jeg ønskede blot at høre det ærede Medlems Dom over den Mand.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg skal blot tillade mig at rette en Forespørgsel til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, som var saa stærk i sine Beskyldninger overfor den nuværende Regering og gav den Skylden for alle de mange, der nu gik arbejdsløse. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvem havde saa Skylden for de mange arbejdsløse,

der fandtes i 1919, da Aaret ebbede ud? Da var den nuværende Regering ikke Regering, og derfor vil jeg gerne vide, hvem der havde Skylden og Ansvaret for alle de arbejdsløse den Gang. Var det den daværende Regering og dem, som støttede den, der sad med Hænderne i Skødet?

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Johan Laursen: Jeg forstaaer saa godt, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen ikke ønskede yderligere Oplysning, for han ønskede ganske sikkert at tegne et overmaade skævt Billede af den paagældende Mand's Forhold, saa at Billedet kunde komme til at fæstne sig paa en Maade, som han syntes om. Men jeg tror, det er rigtigt, at samtlige Oplysninger følges ad.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: For at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen skal faa noget rigtigt ud af sine strengt logiske Følgeslutninger, er det nødvendigt, at han har de rigtige Forudsætninger, og det er for at hjælpe lidt paa disse Forudsætninger, at jeg har tilladt mig at gøre en kort Bemærkning. Jeg har kun villet hævde dette, at Tjenestemændene har faaet sidst og faaet mindst og derfor har et Krav paa, naar det gaar den anden Vej, at afgive sidst og afgive mindst.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at jeg har ikke givet Regeringen Skyld for de mange arbejdsløse, men jeg giver Regeringen Skyld for, at den ikke har gjort tilstrækkeligt for at afbøde Arbejdsløsheden ved Igangsættelse af de Arbejder, som bl. a. jeg har paavist ligger rundt omkring i Landet. Naar Talen er om 1919, var det ganske andre Ting, der da var i Vejen. Der var Materiale-mangel, paa Grund af Blokaden var det vanskeligt at faa mange Ting, men trods det ofrede man fra Kommunernes Side — det har jeg oplyst sidste Aar — Masser af Penge paa at faa Jordarbejder i Gang, saa de gjorde deres Skyldighed, men naturligvis kommer der en Tid, hvor Kommunerne maa holde